

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 447/2012-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. októbra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť M. Š., H., a J. Z., K., zastúpených advokátom Mgr. D. Š., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Dunajská Streda v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Cb 64/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. Š. a J. Z. **o d m i e t a** pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. septembra 2012 doručená sťažnosť M. Š., H. (ďalej len „sťažovateľ“), a J. Z., K. (ďalej spolu len „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Dunajská Streda (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Cb 64/2011 po prijatí uznesenia o nariadení predbežného opatrenia.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia sú účastníkmi konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 5 Cb 64/2011. Okresný súd 9. novembra 2011 nariadil predbežné opatrenie spočívajúce v zákaze nakladať s nehnuteľnosťami označenými v rozhodnutí. Sťažovateľ bol súčasne pribratý za účastníka konania na strane odporcu v 8. rade. Sťažovatelia podali proti tomuto uzneseniu odvolanie. Obidvaja zhodne tvrdia, že do dnešného dňa o opravnom prostriedku nebolo rozhodnuté vinou postupu súdu, pretože okresný súd nepostúpil spis na rozhodnutie nadriadenému súdu. Advokátom bola preto podaná sťažnosť 6. júna 2012 predsedníčke okresného súdu na prietahy v konaní, ktorá im dala odpoveď na ich sťažnosť 9. júla 2012. Napriek podanej sťažnosti okresný súd vo veci nekoná, a tak spôsobuje naďalej prietahy v konaní, čím porušuje ich základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Žiadajú preto, aby ústavný súd vo veci vydal tento nález:

„Základné právo sťažovateľa 1, a to právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo porušené postupom Okresného súdu Dunajská Streda v úkonoch súdu prvého stupňa v konaní o odvolaní proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia v konaní vedenom pod sp. zn. 5Cb 64/2011.

Ústavný súd priznáva sťažovateľovi 1 primerané finančné zadostučinenie v sume 1500 EUR, ktoré mu je Okresný súd Dunajská Streda povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Základné právo sťažovateľa 2, a to právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo porušené postupom Okresného súdu Dunajská Streda v úkonoch súdu prvého stupňa v konaní o odvolaní proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia v konaní vedenom pod sp. zn. 5Cb 64/2011.

Ústavný súd priznáva sťažovateľovi 2 primerané finančné zadostučinenie v sume 2000 EUR, ktoré mu je Okresný súd Dunajská Streda povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Ústavný súd prikazuje Okresnému súdu Dunajská Streda, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 5Cb 64/2011 konal bez zbytočných prietahov.

Ústavný súd priznáva sťažovateľovi 1 a sťažovateľovi 2 spoločnej a nerozdielne náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 269,58 EUR, ktorá je splatná do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu na účet právneho zástupcu sťažovateľov Mgr. D. Š. č. účtu...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebráni a jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti, alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd zo sťažnosti zistil, že sťažovatelia prostredníctvom advokáta podali sťažnosť na prietahy v konaní predsedníčke okresného súdu 6. júna 2012, ktorá im odpovedala prípisom sp. zn. 1 SprV 196/2012 z 9. júla 2012 s tým, že sťažnosť na prietahy v konaní nepovažovala za opodstatnenú, čo aj zdôvodnila.

Sťažovatelia podali ústavnému súdu sťažnosť, ktorá mu bola doručená 7. septembra 2012.

Na základe týchto zistení ústavný súd dospel k názoru, že hoci sťažovatelia predtým, ako sa obrátili na ústavný súd, podali sťažnosť na prietahy príslušnému predsedovi okresného súdu, takéto využitie právneho prostriedku nápravy podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažovateľmi aj zo zreteľom na to, že odpoveď na ich sťažnosť bola doručená právnomu zástupcovi iba 7. júla 2012, nepredstavuje dostatočný časový priestor na poskytnutie možnosti napadnutému všeobecnému súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený jeho nečinnosťou. Pokračujúca nečinnosť okresného súdu by mohla spôsobiť porušenie základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čo však ústavný súd v súčasnom období posúdiť nemôže.

Nad rámec uvedeného ústavný súd uvádza, že neušlo jeho pozornosti, že okresný súd nebol v konaní pasívny po vynesení rozhodnutia o predbežnom opatrení, pretože musel rozhodnúť o zámene účastníkov, návrhu na zmenu návrhu, keďže v konaní ide o viac účastníkov konania, ktorých procesné práva museli byť samostatne zachované, čo v konečnom dôsledku vyžaduje istý časový priestor.

Vychádzajúc z uvedeného, ako aj zo svojej rozhodovacej činnosti ústavný súd zastáva stanovisko, že podanie predmetnej sťažnosti bolo v okolnostiach prípadu zo strany sťažovateľov iba formálnym úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predsedníčka okresného súdu dostala primeranú lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom v napadnutom konaní (napr. IV. ÚS 278/04, IV. ÚS 74/05).

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. októbra 2012